

26è. COMUNICAT. TAULA DE DIÀLEG I ACORD DE CLAREDAT

El projecte de Full de ruta que passarà a debat quan comenci la fase definitiva de la 2a Conferència Nacional per l'Estat propi ha estat treballat des del passat 1-O fins el 28 de febrer d'enguany. Si bé el document inicial parlava de la Taula de diàleg en uns termes que podien ser acceptables en la perspectiva d'una legislatura a la que encara li quedava un any de vida, és evident que mig any després i sense cap progrés entorn dels temes que podien semblar fonamentals per tractar en el marc d'aquesta taula de negociació, com són l'amnistia i l'autodeterminació, aquesta taula s'ha de donar per morta i enterrada. El llarg període electoral que s'enceta amb les municipals i s'acabarà amb les eleccions generals a les Corts espanyoles, a finals d'any, és evident que no només no cal esperar cap progrés vist des de la perspectiva catalana sinó que no es pot esperar ni que se celebri cap nova trobada dels integrants d'aquesta taula.

En aquest escenari preelectoral neix la constitució d'una comissió encarregada de preparar el marc de l'Acord de Claredat plantejat pel President autonòmic català i que no compta, almenys fins ara, amb cap altra suport explícit que el del seu propi partit. Més enllà de la composició d'aquesta comissió, que pot donar pistes suficients de com pot evolucionar el projecte i amb la voluntat de veure'n la part positiva, aquest nou pas pot representar la cerimònia que certifiqui l'enterrament de la Taula de diàleg, almenys des de la part catalana. La part espanyola pot ni necessitar de certificar-ho i, fins i tot, el resultat electoral de les eleccions generals pot representar la incineració del cadàver.

Si en el Full de ruta substituïm la Taula de diàleg per l'Acord de Claredat, res no canvia. Una i altra són dues cares de la mateixa moneda, sense cap altra aspiració que plantejar un acord entre els dos governs sobre la necessitat de celebrar un referèndum d'autodeterminació o una nova terminologia que sembli més adequada per a les fines oïdes de les parts. Per tant, el plantejament del Full de ruta manté la seva validesa. Un plantejament que es fonamenta en un criteri molt senzill: cal seguir defensant la bandera de la negociació com a millor fórmula per aconseguir crear el marc adequat per preguntar a la ciutadania de Catalunya si vol esdevenir un nou Estat europeu, però cal seguir endavant amb la preparació de les condicions adequades per instaurar la República catalana sense l'acord amb l'Estat espanyol.

La tesi sobre la que es basa aquest projecte de Full de ruta es va reforçant a mesura que passa el temps. Només amb una correlació de forces molt més favorable a l'independentisme hi haurà una mínima possibilitat de fer seure l'Estat espanyol a una veritable taula de negociació, amb observadors internacionals avalats pels grans organismes internacionals. I només amb una correlació de forces molt més favorable a l'independentisme es podrà defensar la instauració de la República catalana com a conseqüència directa del mandat de l'1-O de 2017.

El fons de la qüestió no està, doncs, en la negociació sinó en obtenir la força suficient per mantenir el temps que faci falta el funcionament de les noves institucions

republicanes. La negociació i el reconeixement internacional vindran després,
inexorablement.

17 d'Abril de 2023